

עפ"ג 38721/02/24 - מוחמד עבד אל חמיד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

25 פברואר 2024

עפ"ג 38721-02-24 עבד אל חמיד נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא רון שפירא
מבקש/מערער
נגד
משיבה
מוחמד עבד אל חמיד ע"י ב"כ עו"ד יוסף שלבי
מדינת ישראל

החלטה

הרקע לבקשה וטענות הצדדים בתמצית:

לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, אשר הוגשה יחד עם ערעור הנאשם על גזר הדין של בימ"ש השלום בחיפה (כב' סגנית הנשיאה, השופטת טל תדמור-זמיר) בת.פ. 20-02-40630 מיום 28.01.2024. המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של קבלת דבר במרמה בצוותא חדא בנסיבות מחמירות; ניסיון לקבלת דבר במרמה בצוותא חדא בנסיבות מחמירות; ושימוש במסמך מזויף בצוותא חדא בנסיבות מחמירות ונגזרו עליו 20 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה על פרק י"א סימן ו' בחוק העונשין (עבירות מרמה וזיוף); וקנס בגובה 10,000 ₪.

במסגרת הערעור נטען כי העונש שהוטל על המערער חמור יתר על המידה וזאת בהשוואה לעונשים שהוטלו על שותפיו לביצוע העבירות. כן נטען כי הסכום שהתקבל כתוצאה ממעשי המרמה נשוא כתב האישום המתוקן עמד על סך 1,087,100 ₪ ולא 1,700,000 ₪ והסכום הנ"ל חולק בין המערער לבין יתר הנאשמים בפרשיה באופן שווה. עוד נטען כי מרבית מעשי המרמה בוצעו בצוותא עם הנאשם מס' 2 ואין הצדקה לפער בין העונשים שהוטלו על המערער לבין העונשים שהוטלו על נאשם 2. נטען כי המתחם שנקבע ביחס למערער גבוה בהשוואה למתחם הענישה שנקבע בעניינם של הנאשמים הנוספים. כן נטען כי לא ניתן משקל מספיק לשיהוי בהגשת כתב האישום, שכן מדובר בעבירות משנת 2016 וחלפו כארבע שנים עד להגשת כתב האישום וכשמונה שנים עד לגזר הדין, כאשר במהלך התקופה הנ"ל המערער לא הסתבך בפלילים. עוד נטען לנסיבות אישיות שלא נשקלו. לכן מבוקש במסגרת הערעור להפחית את העונש באופן משמעותי ולהעמיד את עונש המאסר על 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

כאמור, המערער מבקש לעכב את ביצוע גזר הדין עד להכרעה בערעור. נטען כי סיכויי הערעור להתקבל הינם טובים במידה המצדיקה את עיכוב ביצוע גזר הדין וכי הנזק שעלול להיגרם למערער אם לא יעוכב גזר הדין הינו חמור. נטען כי העבירות בוצעו בשנת 2016 וכתב האישום הוגש כארבע שנים לאחר מכן וגזר הדין ניתן לאחר חלוף כשמונה שנים כאשר במהלך התקופה המערער היה משוחרר ללא תנאים מגבילים והתייצב לכל הדיונים שהתקיימו בעניינו. לא ניתן

שום הסבר לשיהוי בהגשת כתב האישום. העבירות בוצעו לפני 8 שנים והמערער עבר תהליך בהצלחה. משפחתו מנסה להשיג סכום כסף כדי להחזיר את הכספים. הסיכוי שהמערער לא יתייצב לריצוי עונשו הוא אפסי.

המשיבה טוענת כי השאלה העיקרית היא האם יש סיכוי שביהמ"ש יקבל את הבקשה לוותר על מאסר בפועל ולהטיל על המערער מאסר בעבודות שירות. הסיכויים לכך קלושים. המערער הורשע ב-63 עבירות בהיקף של מעל מיליון ₪. הנאשם 2 נאשם ב-19 עבירות, כולן עם המערער. נאשם 3 נאשם ב-21 עבירות של סיוע למערער ועניינו טרם הסתיים בגזר דין. נאשם מס' 4 הורשע בתשע עבירות בלבד, כולן בצוותא עם המערער. התקבל בעניינו תסקיר חיובי.

הפער בין היקף המעשים ובדומיננטיות בביצוע העבירות בין המערער לכל אחד מהמעורבים האחרים הוא גדול מאוד באופן שמצדיק את ההבחנה גם בענישה ומצדיק הטלת מאסר בפועל על המערער. ניתן להניח ששיקולי הזמן שחלף והשיהוי נלקחו בחשבון במסגרת גזר הדין. הסיכוי שביהמ"ש שלערעור יתערב ברמה שתמיר את עונש המאסר לעבודות שירות הוא קלוש ולכן המשיבה מתנגדת לעיכוב הביצוע.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין יש לקבל את הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער, זאת בכפוף להקדמת מועד שמיעת הערעור.

"ככלל, אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע ההחלטה נשוא הערעור. על המבקש עיכוב ביצוע להראות כי סיכויי ערעורו טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, במובן זה שאם תדחה בקשתו יתעורר קושי להשיב את המצב לקדמותו ככל שיתקבל הערעור (ע"פ 5338/17 משה אבוטבול - ראש עיריית בית שמש נ' פיליפ, פסקה 15 (4.9.2017)). נקבע כי בין השיקולים לבחינת הבקשה מתקיימת "מקבילית כוחות" - חוזקו של שיקול אחד לטובת עיכוב ביצוע ההחלטה עשוי להטות את הכף על אף חולשתו של שיקול אחר, כאשר עיקר המשקל מושם על השיקול בדבר מאזן הנוחות (ע"א 8374/13 איי.פי.סי טכנולוגיות ייבוא ושיווק בע"מ נ' Geo Vision Inc. (חברה זרה), פסקה 14 (10.3.2014); ע"א 3343/17 יקבי ירושלים אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ, פסקה 21 (1.8.2017))."

ע"פ 7500/19 אורית אור רז נ' עמינח תעשיות רהיטים ומזרונים בע"מ (11.12.2019).

במקרה זה, מבלי להביע עמדה בדבר סיכויי קבלת טענות המערער בערעור, למרות שעל פני הדברים נראה כי סיכויי הערעור אינם גבוהים (לאור חוות הדעת שהוגשו בעניינו של המערער וחומרת העבירות), בשים לב לתקופת המאסר שהושתה על המערער, בשים לב למועד ביצוע העבירות והזמן הרב שחלף מעת ביצוען ללא ביצוע עבירות נוספות, ולכן שמדובר בעיכוב לפרק זמן קצר, אני סבור כי יש לקבל את בקשת המערער לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל בלבד.

עם זאת, על מנת לקצר את פרק הזמן שבו יעוכב ביצוע עונש המאסר בפועל, אני מקדים את הדיון בערעור ליום 07.03.24 שעה 13.30. מאחר שהדיון בערעור הוקדם והדחיה המבוקשת היא לפרק זמן קצר, בנסיבות אלה נוטה הכף לכיוון היענות לבקשת המערער, זאת ללא צורך להיזקק לשאלת סיכויי הערעור [ראו לעניין זה ע"פ 5067/22 אייל נ' מדינת ישראל (04.08.2022)].

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הנני נעתר לבקשת המערער/מבקש ומורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל בלבד שנגזר עליו, זאת עד למתן פסק הדין בערעור או עד למתן החלטה אחרת על ידי המותב שדן בערעור. מובהר כי העונשים האחרים שנגזרו על המערער יעמדו על כנם ואינם מעוכבים.

הדיון בערעור יוקדם ליום 07.03.24 שעה 13.30. עיכוב הביצוע של עונש המאסר יוארך עד ליום 7.3.24 שעה 15:30.

ניתנה היום, ט"ז אדר א' תשפ"ד, 25 פברואר 2024, במעמד המבקש/מערער וב"כ הצדדים.

רון שפירא, נשיא